

Kirken og for hver en Christi Brud, Du
ved dit Ord den dyre Skat Lys og ledsag
vor Konge ind og ud, Vøgt Kongens Huus
fordi hand vøgter dit, Belsign' hands
høne Mænd enhver i sit.

7.
Den Dag i Dag den er forbi, Den
kommer aldrig meer i denne Tid, Den
Synd jeg mig har velled i, Udset i Jesu
Blood og gjør mig hvid; Min Synde-
Reigning gjør hver Aften klar, Dis min-
dre Gield jeg da i Dommen har.

8.
Jeg ikke veed naar du har sat Dit
store Dag til alles sidste Dom, Du kom-
me kand i denne Nat, Og inden Mør-
gen velte Verden om; Styrk da min
Tro, og ald min Synd giv til, Saa
frygter jeg ey naar du komme vil.

9.
Her paa jeg nu vil legge af Med min-
ne Klæder min Bekymring ned, Jeg
giennem Sengen seer min Grav, Som
det mit sidste Verdens Hvile-Sted; Lad
mig o Jesu! sove i din Favn, Op-
væk mig GUD til Præis og mig
til Gavn.

Cosmi Cataphronetæ

Lumpen Verden 21

I Anledning

Skiont ikke just efter Meeningen af
Pauli Sprog Coloss. 2, v. 20.

Sere afdøde med Christo fra Verdens Clementer.

Under Melodie:

Freiheit ist ein edles Leben, &c.

Grundhiem, Trykt Aar 1740.

I.
Sumpen Verden, Skygge
Væsen,
Siæle-Strikke, Daares
Kram,
Hvem toog ikke du ved Næ-
sen

Og besudled' i din Skam?
Viise, Lærde, Herrer, Heltter,
Du og dine Smigre-Ting
Krænker, driver, volder, smelter,
Daarer, drager dem omkring.
Men skal du mig meer behage
Nu jeg kiender Guds Behag?
Skulde du mig meer bedrage
Nu jeg kiender dit Bedrag?

2.
Thi skal dine Elementer,
Dit Van- Væsens Grunde
Ting:
(Hvor

Cosmi Capistrano
Lumpen Verden
Siæle-Strikke
Daares Kram
Hvem toog ikke du ved Næsen
Og besudled' i din Skam?
Viise, Lærde, Herrer, Heltter,
Du og dine Smigre-Ting
Krænker, driver, volder, smelter,
Daarer, drager dem omkring.
Men skal du mig meer behage
Nu jeg kiender Guds Behag?
Skulde du mig meer bedrage
Nu jeg kiender dit Bedrag?

Lumpen Verden
Siæle-Strikke
Daares Kram
Hvem toog ikke du ved Næsen
Og besudled' i din Skam?
Viise, Lærde, Herrer, Heltter,
Du og dine Smigre-Ting
Krænker, driver, volder, smelter,
Daarer, drager dem omkring.
Men skal du mig meer behage
Nu jeg kiender Guds Behag?
Skulde du mig meer bedrage
Nu jeg kiender dit Bedrag?

(Hvoraf Siælen ifkun henter
Sinds Uroe og Hierte-Sting)
Ærens Lust, Bellystens Flamme,
Kiigdoms røde Jord og Muld,
Magt og Veldes Bølge-Damme,
Hvori senles let omkuld,
Og din Siæl, som du har inde,
Kiøds Fornuft der thrones op,
Som een Viisdoms Erge-Gudinde
Hades i min Siæl og Krop.

3.
Verdens Kiigdom, Samle-Dynge
Udaf Bold og ald Uræt,
Daarens Drem og Hierte-Lynge,
Urætviisheds Egle-Dræt,
Freds forstyrer, Mistunds hader,
Aldrig nok, og aldrig vel,
Bøddel for din egen Fader,
Som din Herre gjør til Træl;
Falske Fugel, som bortflyver
Naar mand dig har kleftet best,
Slemme Gud, som spaaer og lyver,
Skuffer naar du troes meest.

4. Ver-

4.
Verdens Ære, Binde-Poose,
Daarens Smykke, Daarens
Feyr,
I hans Krants fornemste Roose,
Som kand søde sig med Beyr;
Hveege-Lust, som lidt kand sees,
Men slet ikke holdes kand,
Mindre glemmes, du belees
Burde jo i bedste Stand;
Thi du est jo, naar best pyntet,
Naar besigtet ud' og ind,
Hverken noget eller intet,
Et tomt Beyr og flygtig Bind.

5.
Verdens Bellyst, Daare-Ilde,
Dunster af Naturens Kiær,
Som optændes og forvilde
Mange tusind Mennisker.
O! hvor er' I skionne Luer,
Angenemme, sød' og god!
Himmel-Mad og Himmel-Druer,
For det kielne Kiød og Blood!
Men

Men hvad Rijsd og Blood optænder
Lyster kun til Helvedes,
Brænder stættet, Siælen sender
Hen til ævig Brand og Bæ:

6.
Verdens Vælde, utro Vande,
Havsens Bølger og Uroe,
Hvorpaa ikke er at stande,
Mindre bygge paa og boe:
Stundum smiler du saa yndig,
Som den Spenel-klare Strand,
Fraadde-skummes strar saa syndig,
Saa mand dig en søge fand.
Herre-Gunst er Vand og Vaade,
Som mand seyle utrøgt paa;
Men det er og liden Vaade
Strunk at seyle og forgaae.

7.
Verdens Siæl, som Verden opvikter
Dg regierer derudi,
Dg dens Væsener besikter,
Saa de staae i Harmonie,
Rijsdelig Fornuft opthroned,
Selv-viis Sensualitet,

Som

Som Rijsds Elskere har kronet
For din Bestialitet,
Du er just den Mæsterinde
Ud af Slangens Hierne fød,
Hans Tilhengers Gudinde,
Som indbragte Synd og Død.

8.
Skulde du da, Satans Datter,
Kunde overtale mig,
At mig Verdens Guld og Statter
Skulde kunde gjøre riig?
Skulde du mig kund' indbilde
Verdens Ære elskelig,
Dg at jeg hos Helved-Ilde
Ufsad kunde varme mig?
Skulde du mig forestille
Verdslig Vælde ønskelig,
At jeg give skal min Ville
Hen til Verden og til sligt?

9.
GUD min Riigdom, GUD min Ære,
GUD min Bellust, GUD min
Magt,

GUD